

Előzetési feltételek.
 Évesz évre . 5 frt — kr.
 Félévre . . . 3 frt 50 kr.
 Hivatalok, községek, köz-
 ségi jegyzők és tanítók
 részére egész évre 3 frt.
 Italmérok és korcsmárok
 részére az italmérok
 Koziónyével együtt
 egész évre 4 frt.

Az előfizetések
 postautalvánnyal
 eszközöndők.

Egyes számok 10 kr-ával
 kaphatók a kiadóból.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hirdetések.

□ centimeterenként 2 kr.,
 többszöriért 1½ kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden
 egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEN.

minden 3 hasábos gar-
 moni sor díja 15 kr.
 Hirdetőirodák, előfizetők
 vagy gyakori hirdetők
 tetemes díjkezelvényben
 részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle ház
 I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
 Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
 — VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
 a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
 Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Rimaszombat jövője.

A kik egy pár évtized előtt látták Rimaszombatot, alig ismernek rá a mai városra.

Oly szépen fejlődött, úgy megszépült s talán a régihez mérten annyira meg is élénkült.

A mennyire pedig a fejlődés stádiumában van-e város ma, kilátás van rá, hogy egy pár évtized múlva a változás még nagyobb, még előnyösebb lesz.

Akkor már bizonyára nem lesznek két-háromfelé dűledező faviskók, hanem a város főbb utcái lesznek az ily házikókkal megpakott girbe-gurba utcák. Mert bizony még ilyenek is vannak, még pedig nagy számmal. No de nem baj. Azelőtt mind ilyen volt. Rövid idő múltán egy sem lesz ilyen. Természetesen azonban csak úgy, ha a rendszertelen kiterjedésnek maga a város állja útját s kijelöli maga a helyes irányt, nem kell, hogy terjeszkedjék a város és csak úgy, ha az építési szabályrendelet kijátszásával nem fog megelégedni az, hogy javítás ügye alatt a régi dűledező ház helyén az építési engedély kikérése nélkül egész új ház épül a régi ház rossz helyzetének és rossz beosztásának meghagyása mellett.

Ez volna az egyedüli mód a meglevő utcák és házak rendszertelenségeinek elcsinálására,

A mi a kívülre való terjeszkedést illeti, a legutóbbi időkben a vasut és a Jánosi kapu felé történtek az építkezések. Tehát éppen az ellenkező irányban, mint a melyet a város ipari jövője megkívánna.

A vasut felé, a Jánosi ut felé való terjeszkedés igaz, hogy természetes terjeszkedés, mert rendszeren arra szoktak építkezni, a hol legközelebb lehet, kapni a közlekedési eszközöket, de azért a város jövőjének mégis inkább a szomszéd Tamásfalával való egyesülést kell tekintenünk.

Nem akarunk most annak bonczolgtatásába kezdeni, hogy mi előny háramlik az egyesülésből. Rimaszombatra és mi Tamásfalára, hanem egyszerűen annak kijelentésére szorítokozunk, hogy az államosítás bekövetkezésével előálló végleges meggyerendezés Rimaszombatot még jobban központtá fogja tenni, mint a milyen központ ma, s hogy tehát a központon nemcsak a vasut irány felé fogja irányítani sugarait, hanem közvetlen érdekkörébe fogja vonni a Tamásfala felől fekvő vidéket is, mely a mostani várgedei ut kiépítése által már is szorosabban fog Rimaszombathoz tartozni.

Ez érdekösszekötötés pedig a Tamásfala felé való kiterjeszkedést époly természetesnek tünteti fel, mint a jánosi ut vagy a vasut felé való terjeszkedést.

És már most kérdezzük, e terjeszkedésnek mi állja ma útját.

Egyedül Rimaszombat városa, mely a két Rima között levő területet a Rima folyó szabályozásának folytonos halogatása folytán az építkezésre alkalmatlanná teszi.

Egyedül Rimaszombat városa, mely a két Rima folyó közti területet a helyett, hogy házhelyeknek felosztva eladná egyes építkezőknek, szűkmarkuan megtartja azt

sajátjának, hogy évente apró parcellákban káposztaföldek gyanánt bérbé adhassa.

Egyedül Rimaszombat városa, mely a város és Tamásfala közé közvetlen a főutra kitelepíti cigányait, kiknek megengedi, hogy »Sereg«-ük esetleges kolera vagy más ilyféle járvány idején a fertőző betegség kipusztíthatatlan melegágya lehessen.

A legutóbbi városi képviselőtestületi közgyűlésen ennek a »Sereg«-nek rendezését is felemlítette a polgármester. Természetesen leszavazták. De hát a polgármester által javasolt rendezés szerintünk a mai helyzeten mit sem segített volna, mert ha feltesszük azt, hogy Rimaszombat és Tamásfala már a közeljövőben egy város lesz, a »Sereg«-et nem kiljebb kell telepítenünk a főúthoz, hanem kiljebb a városból, például ki a szabadkai pusztára.

Megyei közgyűlés.

A dobsinai faeladás folytán felmerült kinos ügyben tartott f. hó 6-án vármegyebizottságunk Hámos László főispánunk elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést.

Az ügy ma már annyira ismert közönségünk előtt, hogy bővebb ismertetésre alig szorul. Dobsina város mintegy 60 holdnyi erdőterületéről akarta a fát eladni. A kitűzött árverésen a kiáltási árat senki sem akarta megadni. Ekkor újabb árverés mellőzésével a város köbméterenkénti egységárák mellett, Glesinger tescheni céggel megkötötte az alkut a fára. Ez ellen a Grünmann cég felebbezéssel élt. A vevő a Glesinger cég a megvett fát vágatta, fuvaroztatta. Ekkor történt, hogy a városi fűrészmalom mellett találtak egy hamis mértéket s az a gyanu merülvén fel, hogy a vevő cég előnyére s a város kárára eddig a famérésnél hamis mérték hasz-

TÁRCZA.

EGY ORGIA TÖRTENETE.

Hárman valánk együtt a szeretetreméltó szöke művésznő szalonjában, Ő, Bugó Szvetovár virtuóz, meg én.

Ő izléses pongyolában volt, a zongoravirtuóz frakkban volt, én páciban voltam. Ő azért volt izléses pongyolában, mert az idő már éjfélre járt, a zongora virtuóz azért volt frakkban, mert estélyszerűen érezte magát, én azért voltam páciban, mert nagyon szerettem volna elszököni, de nem találtam erre módot.

Bugó Szvetovár ugyan is a zongoránál ült és zongorázott, a szeretetreméltó szöke művésznő a zongoránál állt és énekelt, én a zongoránál feküdtem és hallgattam. Bugó Szvetovár nagyon szépen zongorázott, a szeretetreméltó szöke művésznő nagyon szépen énekelt, én nagyon szépen hallgattam.

És ezt mi zártkörű társas-estélynek nevezünk.

Mikor a zongorának, az éneknek és a hallgatásnak vége volt, mind a hárman tapsolni kezdtünk. Ők egymásnak és nekem, és nekik és magamnak. De még mindig szerettem volna elszököni; mert most bejött a szobaleány és három theás-csészét, egy theás kannát én egy theás-szűrőt tet: az asztalra. A szeretetreméltó szöke művésznő üntött nekünk theát, adott nekünk cukrot, rumot, cziromot és tejet, azonkívül

apró sandwich-eket, kis czethalakat és Abbazia-névi törékeny süteményeket, a melynek állítólag az a tulajdonságuk van, hogy az emberi agyvelő termékenyítésére szolgálnak. Ezt ugyan sem én, sem a zongora-virtuóz nem vettük észre, de a szöke művésznő sem vette észre, a mi nagy megnyugvásunkra szolgált.

És ezt mi lukullusi lakomának nevezünk. Ekkor a zongora-virtuóz odaült a zongorához és énekelni kezdett, a szeretetreméltó szöke művésznő a zongorához állt és zongorázni kezdett én pedig a zongorához felüdtem és hallgatni kezdtem. Most már sokkal jobban hallgattam, mint a hogyan ők énekeltek és játszottak, de azért még mindig szerettem volna elszököni, mert társaságban nem szeretek sokat beszélni. Ekkor ismét bejött a szobaleány, hozott konyakot és liköröket, továbbá egy felmondást a háziúrtól, a ki kijelentette, hogy nem szereti a lármas embereket és hogy a szeretetreméltó szöke művésznőt augusztus elsején be fogja szüntetni. A konyakot és a liköröket elfogadtuk, a felmondást nem. Elhatároztuk, hogy zajogni fogunk és hogy augusztus elsejéig együtt maradunk és boszantjuk a háziurat.

És ezt mi józü elménczésnek nevezünk. Ennélfogva most én ültem a zongorához, a zongora-virtuóz énekelt, a szeretetreméltó szöke művésznő pedig táncolt. Én nem tudok zongorázni, tehát beertem azzal, hogy folyton a pedált hágtam és igen nagyokat ütöttem a nemes hangszerbe. Minél jobban bömbölt a nemes hangszer, annál jobban bömbölt a zongora-vir-

touz is és annál előkelőbben táncolt a szeretetreméltó szöke művésznő. Eközben észrevettük, hogy úgy a konyak, mint a likörök elfogytak. Ennélfogva a vongoravirtuóz abbahagyta az éneklést és azon a hangon, melyen Nubia sakálja a gyáva nyulat szüli, így kiáltott föl:

— Meg!

A szeretetreméltó szöke művésznő fölku-tatta az összes almáromjait, de nem talált egyéb italt hat üveg parfümnél. Még pedig névszerint: Fin-de-Siècle, Phul-Nána, Impérial-Russe, Cherry-Blossom, Mew-mon-haye és Chorylopsis. Előbb megittuk a Fin-de-Siècle-t nagyon rossz volt. Azután megittuk a Phul-Naná-t, ez még rosszabb volt. Azután rákerült a sor az Impérial-Russe-re, azt már megczukroztuk és úgy ittuk. Mikor ezzel készen voltunk, a háziur ismét jelentkezett, és megígérte, hogy a szöke művésznőt már májusban be fogja szüntetni. Mi nagyon sajnáltuk, hogy csak májusig maradhatunk együtt, de meg esküdtünk Szent-Nebantsvirágra, hogy addig okvetlenül együtt maradunk. De én azért még mindig szerettem volna megszököni, mert nem szeretek parfümetől becsipni.

És ezt mi barátkozásnak nevezünk!

A többi három üveg parfümből egy vegyes keveréket elegyítettünk össze, és a mikor azzal is készen voltunk a háziur bejelentette, hogy örülni fog, ha szeretetreméltó művésznő rögtön elhagyja a házat. Zokogva vettünk bucsut a butoroktól és könnyeinkkel áztattuk a szoba padlóját. Azután a szeretetreméltó szöke művésznő a pongyolájára egy boat huzott, az vol-

náltatott. Szontagh Béla dobsinai polgármester most a még az erdőn levő fánál méréseket eszközöltetett, mely méréseknek eredményeként azt tűnt ki, hogy a város a hamismérték használata következtében mintegy 3000 frt kárt szenvedett. A kár megtérítésére felszólított Glesinger czég a felszámított kárt megtéríteni nem volt hajlandó, hanem, hogy a város rekompentáltassék azt ajánlotta, hogy kössön vele a város a már jóváhagyott egységáruk szerinti szerződés helyett új szerződést, melynek értelmében ő a kérdéses erdőterület fájáért 25 ezer frt általán összeget ad. A város az új szerződésre ráállott. Az új szerződést a vármegye bizottsági közgyűlés helybenhagyta, azonban e helybenhagyás ellen Kubinyi Géza megyebizottsági tag felebbezett s rögtön vizsgálatot kért Dobsina városa ellen, hol a közvagyon ily préda módon kezelik. A belügyminiszter most mindkét szerződést feloldotta s új árverés megtartását rendelte el. A vármegye bizottsági közgyűlés azonban ma már éppen Dobsina város érdekében tanácsosabbnak látta a jóváhagyott 25 ezer frtos szerződés fentartását. Ezt javálja ma már Kubinyi Géza orsz. képviselő bizottsági tag is, s azért a rendkívüli közgyűlés azt határozta, hogy felír a miniszterhez a szerződés épségbentartását kérve. Hogy azonban a bűnösök is elvegyék méltó büntetésüket, szigorú vizsgálatot rendel Dobsina város névszerint megnevezett egyes tisztviselői ellen, a polgármestertől kezdve lefelé egész az erdővédekig, sőt a tisztviselők kettejét, Nikl Gyula főjegyzőt és Schmed Román erdőmestert állásuktól is felfüggeszti.

A mennyiben pedig az iratoknak a belügyminiszterhez való felterjesztése alkalmával az alispáni hivatal is mulasztás terheli a nagy késedelem folytán, a vizsgálat az alispáni hivatal irányában is elrendeltetett.

Hozzászóllottak a tárgyhöz Bornemisza László alispán, Kubinyi Géza, Hevessy Bertalan, Máriássy Andor, Molnár József, Szontagh Béla dobsinai polgármester, ki a főjegyző és erdőmester hivatalban hagyását kéri, mert alkalmas helyettest nem hiszi, hogy ez időszereint találjon, mivel Dobsina városánál ezenkívül is két tisztialás van betöltetlenül.

Nikl Gyula Dobsina városi főjegyző, bár sulyosnak találja személyére az ítéletet, elfogadja azt.

Szabó Samu Szontagh Béla polgármester szavaira reflektálva megjegyzi, hogy nem arról van szó, hogy talál-e a polgármester helyetteseket vagy nem, hanem, hogy a vizsgálat helyesen keresztül vitessék, azért a két felfüggesztett tisztviselő hivatalában meg nem hagyható.

Ezenkívül a megyebeli községek közpénztári és szegényalapi költségvetések és számadások megvizsgálásai képezték tárgyát a másnapra is átnyúló közgyűlésnek.

Meghívó.

A gömörmezei ált. tanító-egylet tornallyai járásköre: f. évi november hó 15-én d. e. 10 órákor Királyiban a ref. iskolában tartja meg öszi gyűlését, melyre ugy az egyleti tagok, mint a tanügy melegeklv barátai tisztelettel meghívotnak.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. mintatanítás irva-olvasásból, tartja Litkey György.
2. A múlt tavaszi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása.
3. A mintatanítás elbírálása.
4. Az iskola helyisége és felszerelése feletti nézet nyilvánítása.
5. Vitatétel tárgyalása: Az osztatlan nép-

a toalettje és mindahárman kimentünk a szép, édes márciusi éjszakába.

Előbb a hajléktalanok menhelyén kopogtattunk, de ott azt mondták nekünk, hogy jöjünk másnap délután 6 órákor.

Azután az agy-hövédek menházában kerestünk helyet, de ott azt követelték tőlünk, hogy igazoljuk előbb vajjon részt vettünk-e a szabadságharcban? Minthogy ezt nem tudtuk igazolni, kénytelenek voltunk innen is tovább menni. Végre nekem eszembe jutott, hogy van a Hableány utcában egy butorozott szobám, azt ajánlottam tehát a szeretetreméltó szöke művésznőnek és a zongora-virtuoznak, hogy menjünk hozzám. Ebbe mindhárman belenyugodtunk.

Mire kiértünk a Hableány-utczába, a nap már magasán állt az égen és a szeretetreméltó szöke művésznő kijelentette:

— Most már nem érdemes hazamenni!

Beláttuk, hogy igaza van és újra visszatértünk a városba. A szeretetreméltó szöke művésznő hazament, a zongora-virtuoz szintén, én nem kevésbé!

Es ezt mi fényesen sikerült orgánának nevezük!

iskola hónapokra feloszlott tanmenete. Előadó: Lányi Lajos.

6. A jövő tavaszi közgyűlésen tartandó mintatanítás kitézése.

7. A központi választmány által beküldött tételek előadójának kijelölése.

8. Az egyleti könyvtár mikénti czélszerű használatára vonatkozó vélemény nyilvánítása.

9. A jövő tavaszi közgyűlés helyének megállapítása.

10. A jelen közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítő bizottságának kijelölése.

Gömör-Panyit, 1894. november 6-án.

Faluba János. s. k.
járásköri elnök.

KÖZGAZDASÁG.

A buza jövője.

Franciaországban a szakirodalom a nyár folyamán felvetette ama kérdést, hogy buzaárak alacsony volta mellett nem lenne indokolt, végtét szakítani annak az állapotnak, hogy a buza csakis emberi táplálkozásra szolgál s nem lenne czélszerű az állatok takarmányozásába bevinni.

Hazánkban legelőbb a Magyar Gazdák Lapja tárgyalta-e kérdést, most meg már az országos gazdasági egyesület hivatalos közlönye is hosszabb fejtegetést szentel neki.

Beható számítások igazolják, hogy a jelenlegi árak mellett a buzában olcsóbban kapjuk az állatok elsőrendű tápanyagait, mint akár a zab, akár az árpában. Bármennyire legyen is rabja a gazdaközönség e rögzött szokásoknak, bármennyire nehezen menjen is át új eljárásokra kétségtelennek látszik tehát az, hogy a buza takarmánynak való felhasználása tért fog hódítani.

Ez a körülmény pedig sokkal nagyobb kihatású, mint az első tekintetre látszik. Mert nem csak azt jelenti, hogy szemes takarmányaink egygyel szaporodnak. Hanem azt is, hogy a buza fogyasztása igen nagy mértékben emelkedni fog.

A fogyasztás emelkedésével pedig emelkedik a szükséglet. A nagy buza-tultermelés kétségtelesen veszíteni fog mostani árpédímáló hatásából s ha egyebet nem, azt okvetlenül el kell érnünk, hogy a buza nem lesz aránylag olcsóbb az árpánál és zabnál.

A buza fogyasztásának emelkedésével az áralakulás tényezői is módosulni fognak. A mint ugyanis a buza mint állati takarmány is szerepel, áralakulása az árpa, kukorica és zabával elváhatlan kapcsolatba jön. S ha a buza ára tisztán csak mint állati takarmányé, a tápérté kéhez mért paritást, az árpa, kukorica és zabhoz képest eléri, már nem lehet oly alacsony mint most. Ha pedig azt is tekintetbe vesszük, hogy a buza fogyasztása sokkal nagyobb teret terjed ki, mint a csak egy célra használt takarmány árpaé, zabé s igen nagy részen e célra szolgáló kukoriczáé: lehetetlen arra a következtetésre nem jutnunk, hogy a buza árváltsága rövid időn forduló pontra jut s az árakban igen széles és biztos alapeken nyugvó javulásnak kell beállani.

Azt is szükségképpen bekövetkezendőnek véljük, hogy a buzában pontosabb és az árban erősebben kifejezésre jutó minőségi osztályozó lesz. A dolog praktikuma ugyanis azt hozza magával, hogy a jobb minőségű buza emberi táplálkozásra, a gyengébb pedig takarmánnyul használtassék s hogy az előbbi drágább legyen mint az utóbbi.

Még tehát most a legsilányabb buza is, tömegnél fogva konkurrál az első minőségűvel és annak árát nyomja, a buzának takarmányként való bevezetése után két egymástól alig függő buzafelésleg fog a piacon szerepelni t. i. a kenyérnek való és a takarmánybuza. A fogyasztás két főirányra hozta létre a nagy árkülönbséget a sör- és takarmányárpa között. Ugyanez a buzánál is be fog állani s második tényezője leend a buzaárak javulásának.

Nézetünk szerint ily módon fog véget érni a buzaválság. A változott viszonyok azonban a gazdasági számításokat is új alapokra helyezik s kétségtelenül nagy átalakításokat igényelnek a gazdasági üzemben.

Mentől előbb s mentől nagyobb arányokban karolja föl a gazdaközönség a buzának új fogyasztási módját: annál hamarabb következnie be az általunk vázolt s a viszonyokból természetesen folyó állapot: t. i. a buza tultermelése és tulkinálatából folyó bajok javulása.

A DIVATRÓL.

Budapest, 1894. nov. 7.

Az ugynevezett saison egész változatosságban bontakozik ki:

Bájos asszonyaink sietve cserélik föl selymes-habos csipkéiket, finom mousseline ruháikat öszi teltettségükkel, melynek tapadás puhasága, bársonyos prém és selyem halmaza alig véteti észre az átmenetet.

Ezer változatosságával szinte káprázatos a színek ellentétes összeállítása, s mennyi raffinement, ügyesség a szabásban.

Hogy kiemeli az alakot a szép harangalj, a széles s dudoros ujjak, mely gyönyörű a bársony, szalag és sok prém díszítés.

A divatot teljességében látjuk kifejlődvé és fővárosunk vetekedve a külfölddel még a legkényesebb izlésnek is képes megfelelni.

De minden nappal újabb eszközök is állanak a nagy közönség rendelkezésére egy-egy valódi modern igényeknek megfelelő czég megnyitásával.

S talán kedves kötelességet teljesíthetek, ha lapunk olvasóival ez uton is megismertetem a csak nem rég megnyitott divatsalonot, a Fáy, Fehér és Társa című czéget.

Egy valódi párisi salon ez, telve chic s distinguert izléssel.

Egész művészetében látjuk itt a divatot megteremtve, a párisi és angol különlegességeket legméltóbban képviselve.

E czég tagjai kiváló szakértelemmel követnek el mindent, hogy előkelő köreinket ezután is teljesen kielégítsék.

Maga a czég főnöke, az általánosán ösmert Fáy Dezső, a múlt hónap végén személyesen utazott Páris és Londonba, hogy az ottani nagyobb atelierekben a bevásárlásokat megtegye, mint ezt már lapunkban előbb is említettük.

A felhalmozott külföldi minta-darabok közül legalább néhányat részletezve említek meg: Fekete-ducresse alkalmi öltözet.

Blanche Lébouvier (Páris).

A nehéz fekete selyem elől princessba, hátul kis uszályba szabva, melynek dereka elől és hátul egyenlő mély szivalakban van kivágva, mit válltól karcsuig gyöngy-hímzés ékit, mintegy a kivágást szegélyezve. A derék belése elől testhez áll, míg a selyem rajta egészen bő és csak szalag-öv szorítja le a baloldali combinatív kis vatteaurancz és jobboldali pár szegélyt. A moirirozott bársony vagy a dudoros felhosszú ujjak könyökön felül pár ránczczal simulnak a karhoz, mit kis rozette tart össze. Az ujjakat epauletteszerűen veszi körül egy 20 c. nehéz fekete szalag-fodor. Az alj harang forma, elől sima, hátul mély ránczokba rakva.

Látogatási öltözék. (Ducet atelier.)

Feltűnő a fekete selyem alapon a rózsaszín és fekete bársony kockázott beszövésű szövet. A szabás itt is princess, a derék felső részét ugy elől, mint hátul gyöngy-disz borítja közébe bársonnyal, oldalt nyestpémmel szegélyezve. Magas gallér hímzett bársonyból, egybeszabott nagy sonkaújjak.

A harangaljat két oldalt alulról térdig erő gyönggyel hímzett bársony betét ékiti, hátul mély ránczokba hull a nehéz selyem.

Utczai ruha. Ducet.

A sötétkék kamgarn selyemre készült ruhának különösen a dereka visel egészen új szabást. Két oldala szabászerűen 2 c. széles szőr-szalaggal van díszítve, mely különösen plasztikailag emeli az alakot, kevés piros bársony a hajtókákon és arany gombocskák képezik a díszítést. A bő ujjakat is szőr-szalag díszíti. Az alj még bővebb és az eddiginél ránczosabb szabást mutat, melyre két oldalt szinte czakkokban van a szőr-szalag alkalmazva.

Séta ruha. (Raudnitz E.)

Drap kanava szövetti kelméből készült e szép toiletté A derék elől kis szövethől készült betéttel van díszítve, melynek oldalait prém és világos lilabársony szegi. Lilabársony öv és gallérka rozettekben végződve, vállon kocka alakú bársony hajtóka, drága csipke hímzéssel. Dudoros ujjak Harang alj kis bársony szegélylyel.

Angol uti-ruha. (John Mamby.)

Egyszerű finomsága által tűnik ki már a zöld selyemre dolgozott sötét zöld angol Cheviott harang szoknya is. A derék elől három sima kis vatteau-ránczba van rakva és sima övvel feszesen leszorítva, hátul a karcsutól mély ránczokat képez, mi igen emeli az alakot.

Kis előre hajtott gallér, bő ujjak.

A selyemmel bélelt derék esetleg kabátnak is használható, ilyenkor selyem blouzet is hordunk. Pongyola.

S ott izléssel készült crème és piros apró kockás himalaja szövethől fekete bársonnyal díszítve az egyik pongyola.

Finom belése teshez álló, míg a szövet felül húzva a karcsunál már rakott ránczokba simul a beléshez. A fekete bársony figarót két nagy arany kapocs tartja össze. A gallér plissébe rakott fekete bársony, az öv szinte, de elől a ránczokat nem tartja le és hátul csokorral végződik. Az ujjak könyökön felül érnek, alul bársony hajtókával, felül nagy dudort képezve.

Alig valami volna ez a sok közül, mit elmondhatok a kis helyen, de legközelebb talán lesz alkalom a felhőtök s más egyéb szépségekről is beszélni.

Színészet

Bátosy Endre, ez a közönségünk előtt előnyösen ismert igazgató és tehetséges színész, jól szervezett társulatával f. hó 3-án kezdte meg előadásait városunkban. Szívből üdvözljük derék színészeit!

Szombaton: megnyitó előadásul az összes személyzet fellépett. A »prologot« B. Polgár Fáni igen szépen szavalta el. Az ezután következő »Melinda« és a »Czigánybáró« egy felvonása előadásában a szereplők ki lettek magukért.

Vasárnap: »Kondorosi szép csapjárné« Deréki A. 3 felv. népszínműve adatott elő jó közép sikerrel, ami a darab nem épen kitünő megírásának tudható be.

Kedden: »Mongodin ur felesége« című francia bohózatot vigjátékot adták elő oly kitünő előadásban, hogy a szép számú közönség valóban el volt ragadva a lelkesült tapsolt a derék színészeknek.

Szerdán: a »Szultán« Verő György kedves zenéjű operettje adatott. Bera Rózsa jól adta Szellim szultán szerepét. L. Perczel Mari kedves és szépen csicsergő Roxelán volt. A többi szereplők is jól meg állták helyüket s Polgár Béla mókái megkaczagtatták a közönséget.

Csütörtökön: egy német színmű adatott elő »Bubos pacsirta« cím alatt. Az ily vastag frivolitáshoz a mi közönségünk még nincs szokva s bátran oda lehetett volna nyomtatni a színlapra, hogy a mamák leányait hagyják odahaza. De hát nem a mi derék színészeink az oka, hogy a szerző (Wilderbruch Ernő) az életből merített eme cselekményt ily leplezetlenül viszi a színpadra. Bátosy a papirgyárost, Heltay a könnyelmű és élvágó ifjanczot, Heltainé a nemtő szerepét játszó unokanővért, Tarnay Lidi a gyári munkás özvegyét, Polgár Béla az anarchikus tanokat kedvelő gyári munkást, Kiss Pálly a szorgalmas és a jó úrtól még fájdalomában sem el nem térő munkást, a kis Dulich Mariska pedig a természetszerűleg is pirongó »Bubospacsirta« kitünően adták s alapos reményünk van, hogy »kis« színésznőből még nagy »művésznő« is válhatik.

Az eddig bemutatott játékok azt igazolják, hogy a mi derék Bátosyunk mege rősített társulattal jött hozzánk, s a kifogástalan rendezésre is sulyt fektetve igyekszik közönségünk igényeit kielégíteni s pártfogoló kegyét megnyerni.

H I R E K.

— **Kinevezés.** A dr. Kalocsay Béla halálával megüresedett jegyzői állást nem töltötték be a helybeli kir. törvényszéknél, hanem e helyett egy aljegyzői állást rendszeresítettek, mely állásra az igazságügyminiszter Hamaliár Lajos végzett jogászt, tart. huszárhadnagyot városunk szülöttét nevezte ki. Üdvözljük Hamaliár urat új hivatalában s örvendünk, hogy társadalmunk egy kedves és művelt tagot, a hivatal pedig egy szorgalmas, tanult és ambíciózus munkaerőt nyert.

— **Halálozás.** Ethey Károly nyugalmazott kir. aljárásbíró, tekintélyes rimaszombati polgár tegnap hajnalban szívszélhűdés következtében hirtelen meghalt.

— **Közigazgatási bizottsági gyűlés.** Hámos László főispán, akadályoztatása folytán f. hó 11-ről f. hó 19-ére tette át a jelen havi közigazgatási bizottsági ülést határnapját.

— **Ottó főherceg** Gömörben. Mint a »R. H.« írja, Ottó főherceg f. hó 15-én jön Gömörbe, Andrassy Géza gróf szadvári uradalmába — medve és vaddisznó vadászatra. A tizenkét tagból álló főuri vadászárság Kassa felől külön vonaton jön Tornáig s onnan kocsikon fel a Kisfalusi vadászlatba az ideiglenes vadászta-nyára.

— **Eljegyzés.** Gróf Csáky Árpád huszárhadnagy f. hó 5-én váltott jegyet báró Nyári Sándor jánosi nagybirtokos bájos leányával Nyári Róza báró kisasszonnyal.

— **Esküvő.** Andrassy László helybeli jöhrű fényképész f. hó 6-án vezette oltérhoz Kalas Gizella urhölgyet, Kalas Károly megyei díjnos leányát.

— **Nyilvános nyugtázás.** Vettük a következő sorokat: A gömörmegei egyetem ifjuság körének javára Dapsy Viktor ur 20 frtot gyűjtött, a mult szünidő alatt. Adakoztak: Dapsy József ur 10 frtot, Kósch Elemér ur 1 frt. Dapsy Viktor ur 5 frt., Paczek Emil ur 4 frtot. Ezen összeget a fentnevezett célra köszönettel átvettük. Felkérjük egyúttal azon urakat, kiknél gyűjtő iver vannak, hogy azokat minél előbb a pénztárnok címére elküldeni sziveskedjenk. Budapest, 1894. nov. 4-én. Dapsy Viktor, elnök. Báthory Andor pénztárnok.

Meggyegyzés után a vasuton. A m. bizotts. tag B megyebizottsági taggal. — A szervez. öcsém. — B hallom, hogy te voltál a megyegyűlésen — hát mit végeztetek? — B Hát bátyám nagy dolgot. Láta a közigazgatás lassúságát s tekintettel a jövőre is, elhatároztuk, hogy minden járásban még egy szolgabírói állás szerveztessék, hadd folyjanak gyorsan a községek és

egyesek dolgai, mert tudja bátyám: rendnek muszáj lenni. — A. Nagy igazad van öcsém, hogy jó volna az, ha úgy lenne, de amint látom ti is úgy tetteitek, mint az a ló furmányos a ki elakadt a lovával a sárba s a helyett, hogy vontatót fogadott volna, kocsist keresett, hogy legyen még egy aki üsse az elfaradt párát!

— **Tűz.** Ispánmező községben f. hó 2-án nagy tűz volt; több ház és gazdasági épület a lángok martaléka lett.

— **A magyar gyáripar** újabb nagy diadalról igen örvendetes hírt kaptunk. A lebergi kiállítás egyik osztályában, a tűzi fecskendő osztályában megvertük valamennyi külföldi gyárat. A diadalt két törekvő iparvállalatunknak köszönhetjük. A tűzi fecskendő osztályban a legelső kitüntetést, a díszoklevelet a Tarnóczy-gyár Budapesten kapta, a második díjat, aranyérmét a Walsler-gyár Budapesten, a harmadik díjat, aranyérmét Czermak R. gyára Tepliczen, a negyediket R. A. Smekál Szmichowban, az ötödiket Liel J. G. Biberachban, a hatodikot, ezüstérmét E. C. Flader Sorgenthalban a hetediket, ezüstérmét Rösen Antal Krakóban, a nyolcadikot, ezüstérmét Doute R. Fr. Bilián és a kilencediket, bronzérmét a Geittner és Rausch fecskendőgyára Budapesten kapták. Annál nagyobb örömmel konstatáljuk a Tarnóczy-gyár e fényes sikerét, mivel ennak nagy jelentőséget azon körülmény kölcsönöz, miszerint az osztrák ipar e téren elsőrendű, régi jeles gépgyáraival szemben emelkedett elsőrege és azokat tulszárnyalta. A Tarnóczy-gyár legutóbb, október 3-án Uj-Gradiskán, a Horvát-Szlavon országos gazdasági kiállításán is a legelső kitüntetést, a díszoklevelet nyerte.

CSARNOK.

A miegraineskor.

Bosszús volt, rettenetes bosszús, mintha a levegőben százezer apró szellem röpködött volna valamennyi bosszantót mondva. Mit? Bosszantót, neki? Flórának, a kis Flórának? rettenetes, rettenetes! Őt most bosszantják, kit harminczöt év óta mindig csak dédelgettek, kire mindig csak mosolyogtak egyenlően a család minden tagja, a kinek kis öcséi (kik most már bátyák és bátyák lettek) mindig úgy mondták, hogy aranyos Flóruska, mosolyogtak rá a nagyapák, nagymamák a falról aranyos rámatákból. Haj! régen volt az, sugja valami apró manócska a levegőből, az öcséid megöregedtek, a család szétozolt, ki erre, ki arra, ki oda a földre, a hant alá, az aranyos rámás képek is öszültek azóta... hát ön Flóruska, mit gondol kis lány még... kicsi? holnap kap új ruhát? nem? — holnapután megy az első bálba? nem! és... és meg van harminczötödik évének születésnapja? igen. Igen méltóztassék kis nagyság leírni három ikszet, melléje meg egy ötöt és... és utána Lóz Flóruska a kis angyal. Ha ha ha!

Ha—ha—ha, hangzott mindenfelől a tereméből.

Ha—ha—ha kacagtak a vén képek, kacagott az illatos butor, ha—ha—ha, kacagott a tükör, mi fiatal maradt, csak a képe öregeedett meg.

Ni a falról hogy mosolyognak le az album képek: a fitos kis Erzsike. — Oh! a pór lélek, a közönséges persona, a gömbölyű, kővér teremés azzal a mosolygó szemével, milyen jókedvűen mosolyog. Bizony mindig utolsó volt a nevelő intézetben, mást se tudott francziául, mint azt hogy »long habit«, de mihelyt ezt ki tudta mondani selypítés nélkül (mert selypített a kis aranyos) és kikerült ezzel a tudományával az intézetből és igazán kapott hosszú ruhát, mindjárt belebotondult valami nagy bolond piros orzácskájába mosolygó szemecskéjébe, szőke fűrtös fejébe. Igen, mosolyog, pedig csak olyan »közönséges« teremtmény. Mondják, jó házi asszony, aranyos kedélyű szép mama, mert már van két aranyfürtű fiacskája, a termete is megnyúlt egy kicsit s hogy megszépült.

Megszépült — inderkedve kiabálnak a kis manók, megszépült, mosolyogva oszt igazságot a két fürge gyerek között, milyen aranyos ő maga is és milyen boldog. Hogy szereti a férje, aranyos ember, aranyos férj. Hallja Flóruska nagyság a férje aranyos... oh! lássa mulik az idő, nagyon mulik... miért nem ment férjhez? Ne mondja, ne mondja, hogy nem akart; emlékezzék csak vissza, hogy milyen boldogan énekeltek a hamis, mosolygószerű Erzsikével, mikor még »legjobb barátom« nak czimezték egymást »páros élet« a lezserbb a világon. Mondja csak aranyos kis Flóruska nem cseng a fülebe ez a nóta, nem énekelné még egyszer el hi—hi—hi ha—ha—ha. Erzsike a közönséges teremtmény

párjával sétál hi—hi—hi és ön előszedi a hervadt, száradt rózsákat, pedig mir egysen illatos. Mi jut eszébe mikor egyet—egyed elővesz? Egy-egy édes álom, mit csak ön álmodott és más nem Oh! ez volt a baj... kettőnek kell ugyan azt álmodni ha—ha—ha.

Ingerkedve így beszélgettek Flóra kisasszonnyal az apró manócskák születésének harminczötödik reggelén. Roppant bosszús volt. A szobalányt, mert mosolyogva mert jó reggelt kívánni kegyetlenül megpirongatta és azt mondta hogy az arczát már jó korán kipirosította. Elnevezte pipacsnak, komlónak, utóljára kórónak mondta. A kávé nem ízlett, ezért a szakácsné kapott ki. A mama gratulált ezért migraint kapott.

Savanyu arczczal járt, kelt illatos szobájában minden perczen tükörbe nézett. Nem akart a szemének hinni, hogy... hogy — ah! bizony meg öt évvel ezelőtt is másképp volt. Ez is, az is, itt is, ott is egy kis változás, egy kis gyöngy árnyék a szem körül, a nyakon, a száj mellett egy vékony ráncocska alig látni, de mégis sokat jelent am ez olyannál, kit még nem hívna mamának.

Minden kis ráncz egy-egy sirhantocska jelentett, egy-egy rózsás remény halálát, feladást a nagy reményeknek. Kemény hangon szólt valaki árvéző hangon: mind el van adva, számára csak özvegy ember maradt, Lóz Flóra nagyság!

* * *
... Özvegy ember? — az, az! Széphivatás egy gyászba borult szívet újra felvidítani, páti-ence, türelem, türelem!

Csupa migrain Flóra nagyság mindig, a bálók fényes világa letűnt. Mintha hallaná az utolsó akkordot »sohse hallunk meg«, de meg öregsünk, gonyolódik valami láthatatlan szellem. Meg, meg, csak türelem, azzal még az időn is ki lehet fogni...

Ime Flóra nagyságának migrainje azon arányban apad a milyen arányban... hó, hó fényes álmok, reményen felül ható gondolatok foglalkoztatják esztét. A szomszéd báró sürűen látogat el, ez nem lehet csak vendéglátás, itt vallami lappang. Flóra nagyság lángra gyűl, könnyebben esik a járás, sovány arca zive- sebben mosolyog, különösen a báróra.

Méltóságos asszony? — miért ne, szellemes is, művelt is. Világos minden. A báró ur jó ember, méltóságos ember, igaz, nem fiatal, az mindegyre megy. Tehát előre!

Minden kocszi zörgés reményt zörög Flóra kisasszonnyal, minden látogatás öröm órát hird- det, rózsá felhős eget, minden látogatás nélkül nap migraint, bus reménytelenséget.

* * *
Flóra kisasszony lesütött szempillákkal ül, a báró ur nyilván valami bókot mondott, kicsit elfogult, áhitattal sóhajt: Oh! Báró... S ez a sóhaj elsőhajtott mindent. A báró ur megijedt a szerelmes pillantásoktól, a piruló arcztól s mielőtt Flóra nagyság szerelmet vallott volna neki, lemondott a házasságról azt tartván, hogy a házasság igen komoly dolog, megérdemli, hogy holtáig gondolkozzék felelő az ember. A kis időt még, mi hátra van inkább gondolkodásban, mint gondban fogja tölteni.

Elrepült, elment, vissza se jön többet!
Flóra kisasszony búsan várta nap-nap után de hiába, kezdett a halálról gondolkodni, addig gondolkozott míg a migrainben állapotodott meg. Folyton migrain és migrain, bekötött fővel, savanyu arczczal jár- kel, bosenkodik a fiatal szobalányra, veszekedik mindenkivel, de azért szívesen beszél még bálkirálynységéről, udvar- loiról.

Mi is az a migrain, mi? Fialat lányoknál főfájás, kellemes főfájás, mint egy bálban átvir- rasztott édes éjszaka csinál, mi gyorsan mulik el a megmaradt csokor illatától. De mi az a migrain (én nem tudom, harminczöt éves lány még nem voltam), ah az valami borzasztó lehet nem mulik el napokig, se illattól se tormától — oh azt, csak egy szó tudná elmulasztani »völegény«. De ha nincs, de ha nincs!

S milyen könnyen támad a migrain, egy kis gondolat, egy pillantás a tükörbe, az albuma, az emlékkönyvbe s mindjárt kezdődik a migrain. Ember, állat migraint okoz. A fülemile dala, a galamb turbékolása, a tyúk kotkodácsolása, kakas hajnali szava (ezt mindig hallja Flóra nagyság), kis czibék esipegése, borju bögése migraint okoz. S nincsen orvoság, nincs orvosa ennek? De van, a »férj« — de ha nincs, de ha nincs!

(Folytatása következik.)

A lapulajdonos megbizottja és felelős szerkesztő:

DR. SZELESS ÖDÖN.

Segédszerkesztő: CSERNAY DÁNIEL

Löfkovics Lípót

== áruháza ==

RIMASZOMBATBAN

ajánlja meglepő, nagy raktárát

őszi és téli czikkeken

leány- és fiu-ruhácskák,

sapkák és kalapokban. Különösen nagy választék

női, leány és gyermek

== felöltőkben. ==

Meglepő olcsó árak mindennemű

czipőkben, kalapokban és

fehérneműekben.

198—1894 sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.c.z. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbírótság 1894. évi 533. számú végzése következtében Kovács József ügyvéd által képviselt Fischer Berthold javára Stelkovics László alsó-hangonyi lakos ellen 54 frt 12 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 350 frtra becsült takarógép, ló és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a r.-szécsi kir. bíróságnak 1205—1894 számú végzése folytán 54 frt 12 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi szeptember hó 7. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen — frt — krban bíróság már megállapított költségek erejéig Alsó-Hangonyon leendő eszközlése 1894. évi november hó 15-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik LX-ik törvényzikk 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Rimaszecs, 1894. október hó 29-én.

Salamon Béla.
kir. bírósági végrehajtó.

Figyelmeztetés!

Tévedések és félreértések kikerülése végett a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozzuk, hogy cégünk alapító főnöke, id. DIETRICH EMIL úr által az 1865-ik évben létesített

Dietrich és Gottschlig

cég — minthogy Gottschlig József úr az egyedüli volt társtulajdonos időközben meghalt és neje mint beltag a cégből önként kilépett, — összes áruai, üzletei és ingatlanai az alulírottak, mint a fennállott cég utódjai tulajdonába mentek át.

Kiváló tisztelettel

ezelőtt DIETRICH és GOTTSCHLIG

cs. és kir. udvari szállítók, tea-, rum-, cognac- és palacszór-nagykereskedők

BUDAPESTEN

KÖZPONTI IRODA:

IV., Régi posta utca 10. sz.

UDVARI TEA- ÉS RUM-RAKTÁRAK:

IV., Váci-utca 18. sz.

IV., Kigyó-tér 1. sz.

VI., Andrássy út 33. sz.

VÁROSI PALACZKSÓRRAKTÁR:

IV., Aranykéz-utca 1. sz.

ATVITELI-PINCZÉK ÉS RAKTÁRAK:

Kőbánya, Füzér-utca 31. szám.

(saját telephelyen.)

Távirati cím: DIETRICHFL.

Kizárólagos bizományi raktár Rimaszombat és környéke részére:

TIBELY S. A. úrnál.

Vizimalom bérbeadás.

Agtelek községhez közel a Bódva völgyén, az Abauj-Tornamegye Szögliget községében lévő

két vizimalom a kendertörővel

együtt 1895. év január hó 1-től, 3 vagy 6 évre bérbe kiadó.

Értekezhetni Szögligeten, vagy Miskolczon, Széchenyi-utca 27. sz. alatt BURGER JÓZSEF-nél lehet.

Egy mázoló, ki egy-szersmind az ablaküvegek bevágását is érti, állandóan alkalmaztatik.

Írásbeli ajánlatok a nagyszlabosi és masznikói papirgyárak igazgatóságához — Nagy-

Szlabos — intézendők.

Eladó lovak.

A nagyszlabosi papirgyárban (Gömörm) 34 darab igás ló, 13 drb igássze-kér és 32 drb lószerszám a vasut megnyitása folytán fölöslegessé lett, ennek következtében folyó hó 15-ikén a nevezett gyárban a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Az érdeklődők az összes tárgyakat már máától fogva a helyszínén megtekinthetik.

A nagyszlabosi és Masznikói papirgyárak igazgatósága.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban a Jánosi-utca 49 ik szám alatt 3 szoba, konyha, előszoba, padlás, pincze, éléskamra, fatartó és kert 1895. május 1-től bérbeadó.

Értekezhetni Fülöp József tulajdonossal ugyanott.